

OHNIŠKO

Mesačník Evanjelické církvi metodistické

...po *čítame* s vami!

Apríl 2013

Slovo kazateľa

Láska ako vlastnosť?

Pre mládež

Nikto nechcel sedieť vzadu

Svedectvo

Moje najväčšie zázraky

Pre deti

Najlepší kamarát

Téma

Naťahovačky o nadvládu

Roč. XXII (XXIII)

Slovo kazateľa

LÁSKA AKO VLASTNOSŤ?

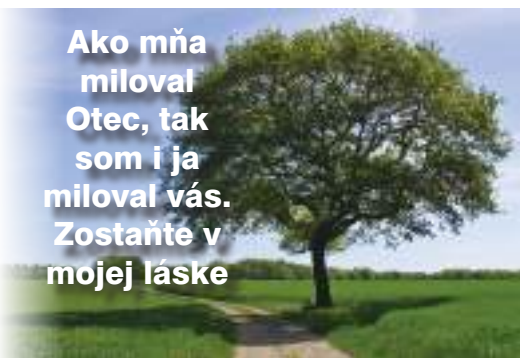
Zasa o láske? Nie je toho už veľa? Veď predsa vieme, že milovať je nutné. Konečne, veď každý z nás - snáď až na malé výnimky - má ľudí, ktorých úprimne miluje. Máme však aj takých, ktorých nemáme radi. A nech robíme, čo robíme, nejde to zložiť. Jednoducho sú pre nás nemilovateľnými. Buď majú vlastnosti, ktoré nám nekonečne lezú na nervy, alebo sú medzi nami problémy, ktoré nie je možné definitívne vyriešiť a to aj napriek všemožným snahám. A toto nás potom trápi a frustruje. Ako teda definitívne vyriešiť tento problém? Kam zamerať svoju snahu, aby sme boli ľuďmi lásky? Problémom je to, že väčšina z nás si predstavuje, keď hovorí o láske alebo myslí na ňu, vždy tých druhých. Keď Ježiš hovorí: „Milujte jeden druhého“,

hneď sa nám v myslí vynorí tvár človeka, ktorý nám je nepríjemný, a ktorého teda nedokážeme milovať. Lenže láska nie je o iných.
L á s k a

je o nás. Láska to nie je ani tak spôsob vzťahu iným, ako skôr naša vlastnosť. V jednom zamyslení Anthony de Mello, jezuitský kňaz, psychológ a spisovateľ píše, že láska - tá, ktorú nám predkladá ako ideál Ježiš Kristus - má štyri vlastnosti: nerobí rozdiel, nič neočakáva, nie je si vedomá sama seba a rešpektuje slobodu.

1) Láska nerobí rozdiel. Pozrime sa na ružu. Môže povedať: „Svoju vôňu ponúknem ľuďom, ktorí sú dobrí a ktorí sú mi príjemní, ale zlým a nepríjemným ju odopriem“? Alebo si predstavme lampu: Mohla by povedať: „Nebudem svietiť nepríjemným“? Máte v izbe svetlo, a ste tam dvaja alebo traja. Na dvoch bude svietiť a na tretieho nie. Ako by to bolo vôbec možné? Alebo si všimnime, ako prirodzene a bez rozdielu poskytujú ľuďom svoj tieň strom. Je mu jedno, kto si pod neho sadne. Či to je svätec, lebo darebák. Či je to človek, alebo zviera. Dokonca aj tým poskytujú svoj tieň, ktorí sa ho chystajú vyťať. To

Ako mňa
miloval
Otec, tak
som i ja
miloval vás.
Zostaňte v
mojej láske

je dôvod, prečo sme v evanjeliách nabádaní k tomu, aby sme boli ako Boh, ktorý dáva vychádzať svojmu slnku na dobrých i zlých a svoj dážď posielal na spravodlivých i nespravodlivých... Buďte teda dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec. Ako je možné stať sa takýmto? Iste nie násilím. Ide to tak, že prestaneme ľudí rozdeľovať na hriešnikov a svätcov, na dokonalých a nedokonalých. Keď sa začneme na ľudí

pozerať ako na nevedomých v tom zmysle, že čokoľvek v živote činia, činia to z nevedomosti, potom nastane v našom ponímaní týchto ľudí zmena. Ľudia nepáchajú zvyčajne hriechy vedome. Je veľa príčin, prečo sme takí, akí sme. Mnohí sú „nerozumní“; netušia, aké dôsledky ich konanie prinesie, iní sú „krátkozrakí“; vidia len sami seba a najbližšie okolie. Mnoho činiteľov je v činnosti v ľuďoch, keď hrešia. A tak ani vlastne nevedia, prečo hrešia. Potom je pravda to, čo povedal Ježiš na kríži: „Otče odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Pochopiť toto, znamená získať schopnosť nerozlišovania, ktorú tak obdivujeme pri ruži, lampe alebo strome. **2) Druhou vlastnosťou lásky je, že nič neočakáva.** Podobne ako ruža, lampa alebo strom, láska nič nechce za to, čo robí. Príklad: Ak poznáte muža, ktorý si vybral ženu podľa vena a nie podľa jej vlastností, takéhoto človeka si nevážite. Nemáme však rovnaký postoj, keď vyhladáваме iba tých ľudí, ktorí nás citovo uspokojujú a pozitívne sa staviame voči tým, ktorí s nami súhlasia a správajú sa podľa našich predstáv? Správame sa negatívne k tým, ktorí nám nevyhovujú? Aj tu sa pýtame: Je možné urobiť niečo pre to, aby sme získali túto vlastnosť? Áno: otvoriť oči a vidieť. Vidieť tú svoju „takzvanú“ lásku, takú, akou ona v skutočnosti je: zamaskovaným sebecstvom a chtivosťou.

3) Treťou vlastnosťou lásky je to, že si nie je vedomá sama seba. Láska sa z milovania teší tak, že o sebe a o svojej blaže-

nosti ani nevie. Nerobí to preto, lebo chce spôsobiť nejaký efekt. Teší ju, že efekt spôsobuje, ale nerobí to preto. Často citovaná Matka Tereza hovorí: „Boh nechce, aby sme boli účinní, ale aby sme boli verní“. Ruža sa nestará, či ju bude niekto voňať alebo nie, tak ako ani lampa a strom sa nestarajú, či budú svietiť a spôsobovať tieň účinne či zbytočne. Ich poslaním je voňať, svietiť, chrániť. Tak aj láska: Jednoducho je. Nemá žiaden účel. „Pane, kedy sme ťa videli hladného, a dali sme ti jesť alebo smädného a dali sme ti piť?“

4) A konečne, poslednou, štvrtou vlastnosťou lásky je sloboda. Vo chvíli, kedy sa objaví nátlak, kontrola, spor - láska zomiera. Uvedomme si, ako nás ruža, lampa či strom nechávajú slobodnými v tom, aby sme rozhodli, či sa chceme alebo nechceme vystaviť ich vplyvu, či ich vôňu, svetlo alebo tieň chceme alebo nechceme vychutnávať. Strom sa nebude snažiť vtiahnuť vás do svojho tieňa, keď vám bude hroziť úpal. Lampa vám nebude vnucovať svoje svetlo zo strachu, že sa potknete. Zamyslime sa chvíľu nad všetkým tým nátlakom, ovládaním a vnucovaním, ktorým sme zo strany iných vystavení, keď tak úzkostlivo žijeme podľa ich predstáv, aby sme si tak „kúpili“ ich lásku, alebo zo strachu, že ju stratíme. Po každý raz, keď sa necháme ovládať či k niečomu donútiť, ničíme v sebe schopnosť milovať, čo je naša vlastná prirodzenosť. Popremýšľajme teda o všetkom tom ovládaní a vynucovaní, ktoré v živote praktizujeme, a snáď už táto úvaha samotná postačí k tomu, aby nás to opustilo. A vo chvíli, keď sa tak stane, získame slobodu. A sloboda je len iné slovo pre lásku.

Jiří Bassano

„Boh nechce, aby sme boli účinní, ale aby sme boli verní“.

Donald L. Adams S vystretými rukami aktívne hľadajúc spôsob myslenia Krista

Autor knihy, Dr. Adams, ktorého osobne poznám a ktorý bol súčasťou jedného tímu dobrovoľníkov, sám v úvode hovorí, že list Filipským sa stal súčasťou jeho života, veľa ho študoval a po čase sa mu v súvislosti s listom objavil v mysli obraz človeka s vystretými rukami. Tento obraz zakladá na verši 3,13. V slovenčine je tam výraz „snažím sa o to, čo je predomnou“. Viera má podľa autora byť ako duchovné ruky, ktorými sa snažíme prijímať dary Božie, aby sme sa o ne mohli podeliť s týmto svetom.

Kniha je výkladom listu Filipským, ale okrem pozadia a exegézy ju autor obohatil aj mnohými skúsenosťami a príbehmi zo svojho života ako metodistického kazateľa a neskôr superintendenta. Používa i množstvo odkazov na práce rôznych autorov z oblasti psychológie i teológie. Je rozdelená na 13 kapitol. Keďže každá kapitola je ukončená otázkami k diskusii, ľahko by sa dala použiť napr. pre štúdium Biblie v skupinke, alebo aj na vlastné pravidelné rozjímanie a štúdium Písma.

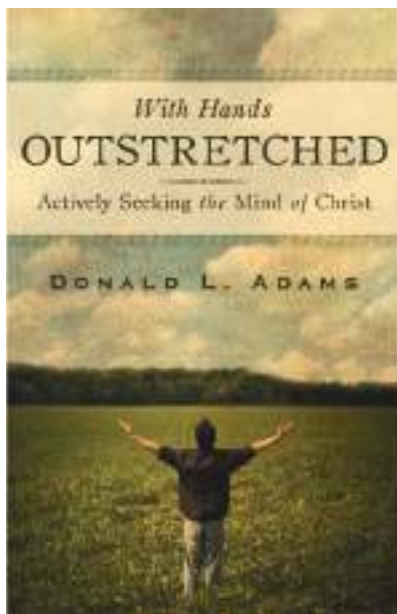
Musím povedať, že ma obzvlášť oslovila prvá a piata kapitola, ktoré sú podľa môjho

názoru veľmi relevantné pre dnešnú dobu, ktorá sa vyznačuje silným individualizmom a hľadaním úspechu.

Kapitola 1: Kresťanstvo je tímovým športom (Sme stворení pre vzťahy) (Fp 1, 1-2) sa zaoberá myšlienkou, že kresťanský život má byť ponorením sa do vzťahu s Bohom a s druhými ľuďmi v kráľovstve Božom. Autor sa tu odvoláva na E. Stanley Jonesa, ktorý hovorí, že kráľovstvo Božie je kráľovstvom správnych vzťahov (s. 11). Na základe listu Filipským tu autor poukazuje na to, že kresťan sa vo svojej viere má vyhýbať vzťahom, ktoré sú príliš individualistické alebo založené na súdení druhých ľudí. Pavel sa tu javí ako človek, ktorý bol súčasťou spoločenstva

a ktorý sa o svoju službu delil i s inými pomocníkmi. Dokonca aj vo väzení sa teší z tých, ktorí ostali verne s ním. Podľa Pavlovho a Ježišovho príkladu sa kresťan má starať aj o druhých ľudí. Boli sme stворení pre spoločenstvo, nie len, že potrebujeme priateľov, ale máme aj byť priateľmi. Autor tvrdí, že každá služba v zbore sa musí začať tým, že členovia budú priateľskí a to nie len k sebe navzájom, ale aj k ľuďom zvonku a najmä k tým, ktorým chcú slúžiť. Ak chceme byť cirkvou, ktorá robí nových učeníkov, musíme

byť cirkvou, ktorá sa priateli s ľuďmi (s. 17). Samozrejme, že zdravý kresťan si musí byť vedomý toho, že najväčším priateľom zo všetkých je pre neho Ježiš. Ľudia sú hriešni a nedokonalí. Nemôžeme od vzťahu s človekom očakávať priveľa. Jedine jedno priateľstvo dokáže zniesť celú ťarchu našich najvnútornjších túžob – to s Ježišom.

Kapitola 5: Pridržať sa radosti: siahajúc po skutočnom úspechu (Fp 1,21-26)

Čo je úspech? O tom dnes veľa počujeme a čítame. Počujeme napríklad vyhlásenia typu: Mnoho ľudí sa nerozhodlo, čo pre nich znamená úspech a preto nevedia, kedy ho dosiahnu. Autor sa zamýšľa nad tým, že je dobré vedieť, čo pre človeka znamená úspech, ale sústredenie sa naň môže zvieŕť k povrchnému, na seba zameranému životu. Kristov život jasne svedčí o tom, že úspech sa nemusí obmedziť na výsledok vo výkaze zisku a strát. V našej biblickej knihe Pavel hovorí, že pre

ÚSPECH nie je vždy to, čo vidíme

neho žiť je Kristus a umrieť zisk. To znamená, že Pavel svedčil o živote, ktorého hnacou silou bola Osoba. Úspech je, ak to čo človek tvrdí a to, čo koná je v súlade. Ide o hodnoty a ich vplyv na život človeka. Receptom na nešťastie je, ak spasený človek sedí so založenými rukami. Jeho by mali byť vystreté. Naše životy v čiasnosti sú často sústredené len na problémy, alebo len na to, čo nám prináša pôžitok, namiesto toho, aby boli sústredené na Osobu. Máme na výber, nemusíme žiť ako obeť okolností. Je tu Kristova milosť, ktorá nám pomôže prekročiť vlastný tieň.

Zaujímavý je tak-

tiež diskurz o radosti v ôsmej kapitole. Najprv sa zaoberá myšlienkou, že pre mnohých ľudí sa cirkev alebo kresťanstvo nespája so slovom radosť. Ale radosť je to, k čomu nás privedie úplné oddanie sa Bohu. Je to tá jednoduchosť znovuzrodenia, kedy dieťa spočíva pokojne v otcových rukách. Radosť je ovocím pretrvávajúceho vzťahu s Bohom

Keď premýšľam nad tým, kto by bol cieľovou skupinou tejto knihy, prichádza mi na um hneď celé spektrum. Kniha má potenciál osloviť kresťana – jednotlivca, ktorý hľadá povzbudenie na svojej ceste viery, alebo aj dobrý materiál ku štúdiu knihy Filipským. Okrem toho by však mohla byť aj krásnym sprievodcom pre nejakú menšiu skupinku, zaoberajúcu sa štúdiom Biblie a jeho dopadmi na život kresťana. Konečne kniha má svojimi hlbokými myšlienkami a výstižnými ilustráciami i potenciál zmeniť upadajúci zbor a povzbudiť ho k novej aktivite. Toto veľmi pekne vyjadril v svojom pozorovaní Dr. Rose Sims: Ak táto kniha nerozhorí oheň vo vašom zbore, znamená to, že máte mokré drevo.

V neposlednom rade si cením autorovu wesleyánsky zameranú teológiu. Často cituje Johna Wesleya a v jeho výpovediach a náhľadoch na biblické verše a pravdy je cítiť silný vplyv metodizmu. Preto sa domniam, že pre mnohých pracovníkov cirkvi je táto kniha cenným materiálom k štúdiu.

**Lenka
Procházková**

Téma

NAŤAHOVAČKY O NADVLÁDU

V apríli býva nestále, premenlivé počasie. Ako keby sa zima a leto naťahovali o nadvládu. No my všetci vieme, že nakoniec leto zvíťazí. Je to tak, lebo rok ide podľa Stvoriteľovho poriadku: „Kým bude trvať zem, sejba ani žatva, chlad ani horúčava, leto ani zima, deň ani noc neprestanú.“ (Gn 8,22) Po zime prichádza leto. Rozmary aprílového počasia mi idú po rozume, keď sa zamyslím nad zvestovaním Božieho slova. Šírenie pravdy evanjelia a následné uplatňovanie spravodlivosti sú neoddeliteľné v Božom diele. Avšak ako je to v individuálnom ľudskom (našom) správaní sa a konaní? Neprežívame tiež vo svojom vnútri také „naťahovanie sa o nadvládu“ medzi počutým Božím slovom, jeho spravodlivosťou na jednej strane, a každodenným životom s jeho nespravodli-

BAGBY THE SMOKE TUBE

vosťou na strane druhej? Jedno i druhé vyžaduje podriadenosť. Evanjelista Ján upozorňuje na túto dilemu: „Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho; keďže však nie ste zo sveta, ale ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.“ (15,19)

Ako svoj vnútorný rozpor vyriešiť? Snáď sa možno poučiť u starozákonných prorokov. Nemali ľahkú úlohu, keď mali vyhlasovať pravú a jedinú, monoteistickú vieru v Hospodina, Stvoriteľa, kým ľud sa prikláňal k polyteistickému baalizmu svojho okolia a času. Pripomínali vyslobodenie z Egypta, vedenie po púšti, dar prisľúbenej krajiny a mnoho ďalšieho z ich histórie. Poukazovanie na minulosť malo za cieľ vytvoriť základňu pre volanie ľudí k zodpovednosti za prítomnosť, za Božie právo a spravodlivosť. (Jer 9,23).

Obzrime sa podľa príkladu prorokov do minulosti. Do toho, ako sa nám Pán osobne zjavoval, ako sme sa rozhodli, ako sme ho vnímali, ako nám bolo dobre, keď sme počúvali Boží hlas a boli schopní vidieť jeho skutky. Božia spravodlivosť v nás môže vždy zvíťaziť, a aj zvíťazí, ak sme s Bohom a v Bohu. To je tiež podľa Stvoriteľovho poriadku, ako tie ročné obdobia. Jeho spravodlivosť každopád-

ne zvíťazí. Ale Pán Boh chce, aby sme boli pri tom: „Ja, Hospodin som ťa povolal v spravodlivosti, uchopil som ťa za ruku, stvárnil som ťa a urobil som ťa zmluvou ľudu, svetlom pohanov.“ (Iz 42,6) Rozhodujúce bude, na ktorú stranu sa v rozhodujúcich naťahovkách o nadvládu prikloníme.

Pavel Procházka

Viete že...

....by sa dodnes operovalo bez anestézie, keby lekár škótskeho pôvodu **James Young Simpson** nevymyslel niečo, čo sám nazval „umelý spánok“? Ako študenta na univerzite v Edinburghu ho priťahovala chirurgia, pretože ho zarmucoval rozsah bolesti a počet úmrtí, ku ktorým dochádzalo počas operácií. Po prečítaní biblického textu: „*A Hospodin Boh dal, aby padol na Adama tvrdý spánok, a zaspal.*“ (1.Mojžišova 2:21), prišiel Simpson s nápadom použiť chloroform. Najprv experimentoval sám na sebe. Konečne v roku 1847 sa konali prvé tri operácie s použitím chloroformu. Jednému z pacientov, mladému vojakovi, sa to tak páčilo, že

chcel opakovane inhalovať. Najprv sa Simpson stretol s opozíciou. Niektorí si mysleli, že je to hriech zasahovať do prírody.

„*Podajte mi Bibliu,*“ hovorieval doktor Simpson. „*Takto Boh operoval Adama.*“ Simpson mal prednášky, písal dopisy a brožúrky a pokúšal sa presvedčiť tých, ktorí mu oponovali, že takýto spôsob nie je cestou vpred. Situácia sa zhoršila, keď z troch nemocníc hlásili tri úmrtia spájané s účinkom chloroformu. Simpson bol však schopný dokázať, že neaplikovali anestéziu správne. Všetko sa zmenilo, keď kráľovná Viktória porodila svoje ôsme dieťa pod vplyvom chloroformu a prehlásila, že bola: „*veľmi potešená jeho účinkom.*“

Cestujte s nami

4. zastávka

SRBSKO

Prác metodistickej cirkvi v Srbsku začali nemeckí misionári. Prvé metodistické bohoslužby sa konali v roku 1898. Postupne sa v celom regióne Vojvodiny začalo prebudenie a vznikali nové zbory. Do roku 1904 zasahovali takmer výlučne len nemecy hovoriacu populáciu a neskôr aj maďarsky hovoriacich. Avšak v roku 1944 v dôsledku vojnových udalostí tzv. Dunajskí šváby museli krajinu opustiť, alebo zomreli v koncentračných táboroch. A keďže väčšina kazateľov aj členov cirkvi v tej dobe boli členmi tohto etnika, mnohé zbory prestali existovať. Bol to veľmi bolestný proces v histórii cirkvi. Pozitívom bol fakt, že tí, ktorí z Vojvodiny ušli, si so sebou odniesli aj svoju vieru a začali po-

tom na nových miestach zakladať zbory.

I napriek tejto nepriazni okolností, nemožnosti robiť charitatívnu prácu a vzdelávanie, metodistická cirkev nezanikla. Zakladali sa nové zbory, a to medzi Slovákami, Maďarmi a Srbochorvátmi. Ako v Macedónsku zohrali dôležitú úlohu pri šírení evanjelia Biblické ženy, nie je prekvapujúci fakt, že druhou ordinovanou diakonkou našej Centrálnnej konferencie bola žena, ktorá v tom čase (1957) žila vo vtedajšej Juhoslávii. V 50. rokoch sa k cirkvi pridali pod politickým tlakom zbory Modrého kríža.

Neskoršie vlny emigrácie viedli k značnému úbytku členov. Dokonca i dnes, ako následok politických nepokojov, vojny a vln utečencov, mnohí nevidia nádej a budúcnosť pre svoju krajinu. Ekonomika je slabá, je tu vysoká nezamestnanosť a mnohí žijú pod hranicou chudoby. A tak šírenie evanjelia v tejto oblasti znamená nie len žiť evanjelium, ale obzvlášť ponúkať praktickú pomoc ľuďom. A metodistické zbory sa tu snažia o oboje. V krajine, ktorá zápasi s hľadaním identity, sa zbory starajú o etnické menšiny, ako napríklad Rómov. Pravidelne sa konajú evanjelizá-

cie, cirkev robí diakonickú prácu. A tak metodistická cirkev prispieva svojou oddanosťou a vierou v Boha k lepšej budúcnosti.

Macedónsko a Srbsko sú dve oblasti jednej Výročnej konferencie. V Srbsku je 14 metodistických zborov, ktoré slúžia asi 1100 členom a priateľom. Tak ako aj my na Slovensku, zápasia s nedostatkom ordinovaných pracovníkov. V súčasnej dobe sú len štyria ordinovaní starší.

Lenka Procházková

http://www.umc-europe.org/serbia_e.php

Pre mládež

DEEP INSIDE

V minulých číslach Ohniska ste sa mohli dočítať o niektorých interpretoch, ktorých síce nepozná každý, ale prečo by sme museli byť stále takí istí ako každý druhý. Svet kresťanskej hudby je oveľa pestrší a bohatší a netočí sa len okolo hlavného prúdu. Mainstreamovú hudbu neprodukuje ani česká kapela Deep inside, ktorú vám dnes predstavím. Vznikla v roku 2007. Spočiatku hrávala prevzaté piesne, ale postupne začali tvoriť vlastné skladby. Na scéne debutovali s albumom „Mojí radosti“ a poviem vám, že aj keď to bol ich prvý oficiálny hudobný počín, postavili laťku veľmi vysoko. Druhý album, ktorý vyšiel minulý rok s názvom „Spoléhám“ pokračoval vo skvelej hudobnej

línii. Na to, aby ich hudba bola kvalitatívne zrovnateľná, si zavolali na pomoc producenta Borisa Carloffa, pod ktorého rukami prešli hudobné osobnosti ako Kryštof, Sunshine, David Kraus atď. Obidva albumy sú viac než len počúvateľné, predovšetkým žánrovým zameraním výnimočné na česko-slovenskej scéne. Názov kapely Deep inside – „*Hlboko vo vnútri*“ – je vyjadrením, že piesne, prezentované kapelou „*sú z hĺbky ich srdca a predkladajú Božie pravdy novým a sviežim spôsobom*“. Počas rokov pôsobenia na scéne ich mal možnosť zhliaďnuť aj slovenský fanúšik na festivaloch ako Campfest alebo Semfest. Mal som s nimi možnosť robiť rozhovor a frontman Artur Heider a speváčka Romana Švíková urobili na mňa veľmi dobrý dojem. Ešte viac som si ich obľúbil vďaka ich úprimným postojom a vrelo vám odporúčam ich hudobnú produkciu. Deep inside sú pre mňa jednou z najobľúbenejších spomedzi „česko-slovenských“ kapiel.

Pablo
(zdroj info www.deepinside.cz)

MLÁDEŽ V AKCII

Nikto nechcel sedieť vzadu

Pohľad na plnú modlitebňu je celkom príjemný. Zažili sme to v Seredi v sobotu 6. apríla 2013. Pripravili sme „po – veľkonočný koncert“: piesne, biblický príbeh, scénu o vzkriesení Pána Ježiša a krátke súťaže. V ten týždeň som ochorela a nevedela, ako to dopadne. Potešilo ma, že v piatok na modlitbách v zbore sa za koncert ľudia modlili, ale veľkú účasť som nečakala. Pán Boh je dobrý a verný, poslal nám posilu z Trnavy a Sládkovičova, pomáhala, čo bolo treba. Modlitebňa sa zaplnila, iba posledný rad zostal prázdny. Tam nechcel nikto sedieť, radšej deti sedeli po dvoch. Privítali sme detský do-

mov, ale aj nových vychovávateľov s deťmi z Ústavu, ktorý máme v Seredi asi pol roka. Prišli aj muži zo strediska Teen challenge.

Po koncerte prišla za mnou jedna pani s veľkým poďakovaním. Prekvapilo ju, koľko mladých ľudí bolo zapojených a že tak ochotne prežili čas s opustenými deťmi. Zo služby mládeže sa veľmi tešíme a sme za nich vďační Bohu. Takáto akcia stojí veľa prípravy (a po skončení veľa upratovania), ale oplatí sa ju robiť! Anjel povedal ženám pri hrobe, aby hovorili všetkým, že Pán Ježiš žije! On žije aj v nás a mení naše životy. V tejto službe chceme s Božou pomocou pokračovať.

Milena Belková

► **Info / Povedz nám niečo o sebe.**

Volám sa Silvia Tomková. Narodila som sa v Handlovej, ale žijem v Partizánskom. Mám 46 rokov a som rozvedená.

► **Zamestnanie / Aký je tvoj pracovný nástroj?**

Momentálne som na úrade práce a príležitosti ne si privyrábam v tlačiarňi.

► **Voľný čas / Keď máš trochu voľno, čo robíš?**

Rada opravujem rôzne drobnosti, a pozriem si nejaký film.

► **Ako tráviš čas s rodinou?**

Keď treba niečo pomôžem. Rada sa s nimi rozprávam.

► **Domácnosť / Ktorý predmet v domácnosti máš najradšej a prečo?**

Kladivo, lebo ním môžem pribíjať klinec a vešať pekné obrázky.

► **Príslušnosť / Bez čoho nevychádzaš z domu?**

Bez vreckoviek a cukríkov.

► **Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?**

Štúrovo - je na Slovensku, ale mám tam pocit, ako niekde pri mori.

► **Šikulmeter / Čo dokážeš, čo by si mohla ponúknuť?**

Keď sa vydará, tak nejaký koláč - zákusok.

► **Škola / Aký predmet si mala v škole najradšej?**

Zemepis a slovenský jazyk.

► **Verš / Aký je tvoj najobľúbenejší verš z Biblie?**

Žalm 23 :

Hospodin je môj pastier,
nebudem mať nedostatku.

► **Postava / Aká je tvoja najobľúbenejšia postava v Biblii?**

Jozef - syn Jáкова.

► **Kniha / Akú knihu čítaš? Najobľúbenejšia?**

Dojala ma Chatrch, mám rada Katrinu od Sally Salmineovej, Annu zo Zeleného domu, Modlitbičky od Milana Rúfusa.

► **Film / Ktorý film ťa dostal – nadmieru zaujal – ?**

Láska má veľa podôb.

► **Vytáčadlo / Čo ťa vie nahnevať a čo by sme nemali pri tebe robiť?**

Keď sa ubližuje deťom.

► **Zmena / Akou formou si sa obrátila? Čo viedlo k obráteniu ku Kristovi?**

Bol to dlhý proces, lebo som o Ježišovi počula, ale žila som si svojim hriešnym životom, až kým ma náš Boh nezrazil až na dno a priviedol zo smrti do života. So slzami som ho hľadala, až sa mi dal nájsť. Čo Boh hovorí, aj splní: Hľadajte ma a ja sa vám dám nájsť.

► **Prianie / Keby si na svete jednu vec mohla zmeniť, ktorá by to bola?**

Aby sme si nevšíмали len obal, ale všíмали si, čo je vo vnútri.

► **Odkaz / Čo by si odkázala čitateľom Ohniska?**

V každej situácii dôverujme Pánovi. Ak je Boh s nami, kto proti nám?

SVEDECTVO

Moje najväčšie zázraky

Chcel by som Vás povzbudiť svojimi svedectvami, ktoré som si nedávno pripomínal.

18.marca 2000 sme boli s manželkou na konferenci „Vystrojenie svätých 2000“ v Trnave. Na záver sa kazatelia modlili za problémy tých, ktorí prišli dopredu, aj my sme boli medzi nimi. Už dva roky sme sa sa totiž po-

„Už dva roky sme sa totiž pokúšali o dieťa“.

kúšali o dieťa, avšak bezvýsledne. Preto sme poprosili slúžiaceho brata o modlitby. Modlilo sa tam vtedy za nás viac bratov a sestier. Po ôsmich mesiacoch sa nám predčasne narodil náš starší syn. Krátko po narodení dostal silnú detskú žltáčku. Lekári povedali, že je nutná výmena krvi, inak to neprežije.

Poprosil som brata Luboša, ktorý mal v ten večer vedenie zhromaždenia, aby vyhlásil modlitby za nášho syna. Pán Ježiš naše modlitby vypočul a syna uzdravil. Nakoľko sa narodil predčasne, museli sme s ním chodiť na pravidelné kontroly do ambulancie predčasne narodených detí. Doktorka nás svojimi závermi nepotešila. Povedala, že s ním musíme pravidelne cvičiť, lebo má stuhnuté

a skrátené svalstvo a nemusí vôbec chodiť ani sedieť. Niekoľko týždňov sme s ním cvičili. Nakoľko pri cvičení veľmi plakával, vytvoril sa mu pruh. Cvičiť sme museli úplne prestať.

Náš syn je vďaka Pánovi Ježišovi zdravý. Nielen že chodí, ale je veľmi neposedný. Na tej konferencii sa brat modlil aj za môj zrak. Nosil som totiž od svojich troch rokov okuliare. Na operácii som nikdy nebol, a inak sa môj zrak nedal vyliečiť, ale teraz viem, že Pán Ježiš je dokonalý lekár, v ktorého rannách mám aj ja úplné uzdravenie. Od toho dňa okuliare nenosím. Pán Ježiš moje oči uzdravil. Presvečila sa o tom aj očná lekárka. Raz som totiž kvôli práci musel absolvovať všetky odborné vyšetrenia, nakoľko si profesia vyžadovala 100% zdravotný stav. Dostal som možnosť o mojom uzdravení svedčiť aj lekárom. Na základe výsledkov lekárka povedala, že s takýmto zázrakom sa ešte nestretla.

Pán Ježiš uzdravuje aj dnes. Jeho moc je stále tá istá. Žijem s Pánom Ježišom už dvadsať rokov a mám s Ním vo svojom živote už veľa dobrých skúseností. Veľmi rád na tie najväčšie zázraky spomínam a hovorím o nich na slávu Božiu a na povzbudenie mnohým.

Rado Vignát

ZHROMAŽDENIE NÁDEJE

Brat Juraj Čisár zomrel v Michalovciach dňa 11. marca 2013 v 73. roku svojho života. Rozlúčili sme sa s ním na pohrebnom zhromaždení v Michalovciach o dva dni neskôr. Bol to život veriaceho, spaseného človeka. Prevažnú väčšinu života sme spolupracovali na diele Kristovej cirkvi v zbotre ECM Jenkovce.

Jeho život bol život s Bohom, ktorého opisuje Starý aj Nový zákon. „...Veď on dáva všetkému život, dych a všetko.“ (Sk 17,25) Keď odoberá dych, umierajú: „Keď skrývaš tvár, preľaknú sa; keď ich zbavuješ dychu, hynú, vracajú sa do prachu.“, vyznáva žalmista (Ž 104,29). Písmo Boha zjavuje ako zdroj všetkého života, v tele i na druhom brehu. Človek, ktorý vyzná svoje hriechy, prizná, že na život nestačí sám. Poddá sa Bohu, prijme taký život a spokojne si ho užíva: Do istej miery tu a teraz, avšak v plnosti až v prisľúbenej realite, ktorá nasleduje po svete našej skúsenosti. To je život večný, skutočnosť úzko spätá s Bohom samotným, ako to vyjadruje 1Jn 5,20: „Vieme však, že prišiel Boží Syn a dal nám schopnosť poznať toho Pravého; a my sme v tom Pravom, totiž v jeho Synovi Ježišovi Kristovi. On je pravý Boh a večný život (1Jn 5,11n). Tento Boží dar brat Juraj Čisár dostal a prijal. Vtedy prežil svoju „prvú smrť“, ako hovorí apoštol Pavol

Kološanom 3: „Umreli ste a váš život je skrytý s Kristom v Bohu.“ To dalo jeho ďalšiemu životu hodnotu a posvätný význam. Pomáhal rodine, Božej rodine, a vôbec každému, kto potreboval jeho pomoc. Pochopil, kto je jeho blížny. My mnohí sme sa mu stali blížnym, ale nie len my veriaci. Všetci, ktorí potrebovali jeho pomoc. V tom si smieme z jeho života zobrať príklad.

Nakoniec mu bolo dané prejsť chorobou, umieraním, ale i v tomto mohol vidieť, - a ja som i bez dôkazov presvedčený, že skutočne videl – ten najúžasnejší rozmer života: totiž že vzkriesený Kristus premohol smrť. Prešiel cez tento druh smrti – telesnú smrť, čo bol preňho – a raz bude pre každého z nás, ktorí veríme, posledný úkon pochovania s Kristom.

Pohrebné zhromaždenie je vždy veľkonočným zhromaždením nádeje. Po Veľkom piatku, smrti, nasledovala pre učeníkov krátka perióda odlúčenia, a potom nedeľa, vzkriesenie, a radosť. Evanjelista Matúš píše, že Mária Magdaléna a iná Mária odišli od prázdneho hrobu „s veľkou radosťou“ a bežali to oznámiť učeníkom. Pán Ježiš sa s nimi stretol, povedal im, aby išli jeho vzkriesenie zvestovať bratom do Galiley: Tam ma uvidia! A tam, na jednom vrchu v Galilei, sa stretli. (Mt 28)

C e s - ta Pána Ježiša, Božieho Syna, sa stala posolstvom o ceste veriaceho človeka cez bránu smrti na druhý breh. Ako svedčí Zjavenie Jánoho (21), tam bude stretnutie: Bude tam

„Boží stan s ľuďmi. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľuďom; on sám, ich Boh, bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pomimulo.“

V kresťanskej nádeji na večné spoločenstvo s Bohom a navzájom, sme sa s bratom Jurajom rozlúčili. Vďaka za jeho svedecký život!

Pavel Procházka

Spomienka na brata Juraja Čisára

Brata Juraja sme poznali ako človeka plného energie a nadšenia, hoci v posledných rokoch mal stále väčšie zdravotné problémy, nedával to na sebe poznať, a to hlavne v práci v cirkvi a pre cirkev. Toužil, či to bolo po dlhých desaťročiach v zbore ECM v Jenkovciach, alebo v posledných štyroch rokoch v zbore Cirkvi bratskej v Michalovciach, kam sa odsťahoval k rodine svojej dcéry.

My sme brata Juraja poznali ako laického kazateľa, ktorý mal vždycky čo povedať,

či starším alebo mladým. Ich duchovný život mu najviac ležal na srdci. Jeho slovo nebolo vždy príjemné, pretože sa dotýkalo citlivých tém, ale bolo nemožné ho nepriať.

Za ním bolo cítiť nielen úprimnosť, lásku a osobný záujem, ale aj silu Dutcha Svätého. Boli to slová požehnané a požehnanie prinášajúce. A ja osobne som si mohol byť vždycky istý, že za mojej neprítomnosti bude o zbor

postarané.

A to nielen po duchovnej stránke. Brat Juraj bol aj dlhoročným členom staršovstva a pokladníkom zboru. V každom zbore je vždy čo riešiť. Či už sú to otázky duchovné, pastoračné, alebo všedné - opravy, hospodárenie, organizácia. Jeho riešenia a návrhy boli prosté, jasné a praktické. A neostávalo len

pri slovách. Vždy sa aj osobne zapojil do práce a spolu s manželkou nám boli veľkou pomocou pri organizovaní rôznych akcií, aj pri opravách a údržbe objektu. Vždy mal pre prácu v cirkvi čas, tak ako ho mal k osobnej modlitbe, čítaniu Biblie a hlavne k spevu. Jeho „staré“ piesne nám pripomenuli našu „mladosť“, občerstvili a posilnili našu vieru.

Brat Juraj Čisár bude mnohým chýbať. To bolo počuť na pohrebe veľakrát. Ale vieme, že prišiel tam, kde celý život smeroval - do nebeskej cirkvi vzkrieseného Krista. A túto cestu jasne ukázal aj všetkým, ktorí sa s ním stretli.

Jiří Bassano

OTVORENÉ DVERE

Dobrý trh na Panenskej je akcia pre obyvateľov Bratislavy, ktorá má za cieľ zblížovať ľudí. Zároveň je to aj akcia, kde firmy a organizácie sídlia na danej ulici (pretože sa podobné trhy organizujú aj na iných bodoch v meste) majú možnosť prezentovať sa a osloviť svoje okolie. Keďže organizátori sú veľmi otvorení a ochotní dať priestor naozaj všetkým, spočiatku sme váhali, či sa zúčastniť. Nakoniec však naše staršstvo po modlitbách oslovilo organizátorov akcie a rozhodli sme sa im ponúknuť detský program. Prvýkrát to bolo minulý rok v septembri. Počasie nám prišlo a tak sme mohli využiť náš dvor, ktorý je na Panenskej ulici takmer raritou – oázou uprostred mesta.

Ohlasy na náš program, ktorý zahŕňal bábkový príbeh, piesne, tance, padákové hry a absolútny trháč - skákací hrad, boli veľmi pozitívne. Pri najbližších trhoch nás vďaka nim už oslovili samotní organizátori, dokonca rozšírili priestorový plán trhov tak, aby sme neboli na okraji akcie, ale uprostred nej. V tomto bode sa musíme priznať, že marcový, predveľkonočný dátum progra-

mu nám veľmi nevyhovoval. Náš zbor práve prechádzal ťažkým obdobím, váhali sme, či zvládneme pred sviatkami, s limitovanými zdrojmi pripraviť program pre toľko ľudí. Pozerali sme sa iba na naše obmedzené sily, Pán však videl aj „čosi viac“. Príležitosť bola priveľká na to, aby sme ju prepásli – hlásať evanjelium pred najvýznamnejším sviatkom kresťanov.

Organizátori už poznali náš potenciál a nášmu váhaniu trochu pomohli, a tak v mrazivý deň, 23. marca, sa naša modlitebňa naplnila deťmi i dospelými. Zima nás zahнала dovnútra, kde vďaka nedávnej rekonštrukcii modlitebne sme mohli

vytvoriť multifunkčný priestor: na pódiu prebiehali lekcie, bábkové hry, piesne o milujúcom Bohu, v druhej polovici modlitebne boli dielničky pre deti, kde si mohli všeličo vyrobiť s veľkonočnou tematikou. Keďže sme vedeli, že rodičia strávia

nejaký čas s nami, kým budú čakať na svoje ratolesti, v malej sále sme im pripravili „kaviareň“, kde si mohli okrem nápojov zakúpiť aj duchovnú literatúru, zobrať si letáky a porozprávať sa s niektorými členmi zboru.

Nebolo možné spočítať, koľko návštevníkov sme za tú sobotu mali, ako ani rozhovory, slová povzbudení, a vysvetľovanie kto sme a čo je našim poslaním. Všetci sme si však uvedomili nekonečnú Božiu milosť. Odpovedal

**Organizátori
už poznali
naš potenciál...**

na naše modlitby a otvoril nám dvere zvestovania na

sekulárnej komunitnej akcii, aby sme otvorene hlásali dobrú správu o milujúcom Bohu, ktorý nám v Kristovej obeti umožnil nový život. Naučili sme sa dôležitú lekcii o vykročení vo viere, keď ide o Božie dielo.

Vďaka Bohu za každé zasiaté semienko v deťoch i dospelých. Vďaka patrí aj všetkým tým, ktorí sa do nášho tímu pridali, alebo nás modlitebne podporovali. Dobré trhy nás zviditeľnili a umožnili nám ukázať ľuďom, že cirkev je miestom lásky, prijatia a radosti. V ten deň sme mali aj rekordnú návštevnosť našej webovej stránky a veríme, že jesenné Dobré trhy posunú misijný zámer našej účasti na nich zase o kus ďalej.

Gabriella Kopas

EVANJELIUM V DIVOČINE

Ked' sa americkí osadníci sťahovali na západ, sťahovali sa aj metodistickí kazatelia. Žiadne prekážky ich nedokázali odradiť. Raz kazateľ pozdravil osadníka, ktorý sa práve prísťahoval. Tento muž z toho nebol vôbec potešený, nadával a kľal, pretože – ako hovoril – odišiel z Virgínie, aby ochránil svoju ženu a dcéru pred vplyvom metodistov.

Hovorievalo sa, že prvým zvukom civilizácie v divočine bolo zarinčanie sekery osadníka, keď vysekával miesto pre svoju chalupu. Druhým zvukom bol pozdrav metodistického kazateľa pri dverách domu. Ani zlé počasie ho nedokázalo odradiť od pastoračnej návštevy. V údolí rieky Ohio ľudia zvykli pri zlom počasi nadávať: „Dnes nie je vonku nikto, iba vrany a metodistickí kazatelia.“

ZOBUDENÍ POSLUCHÁČI

Raz si všimol kaplán Jesse Lee, že počas kázne malá časť poslucháčov driemala, zatiaľ čo druhú časť počúvajúcich rušili ľudia, ktorí robili na dvore hluk. Urobil malú prestávku a silným hlasom zakričal:

„Budem vďačný ľuďom vonku, keď nebudú hovoriť tak nahlas, mohli by totiž zobudiť ľudí tu vnútri.“

Spáči sa prebudili a ľudia vonku stíchli.

*V. D. Schneeberger
(Lid, zvaný metodistý)*

Pre deti

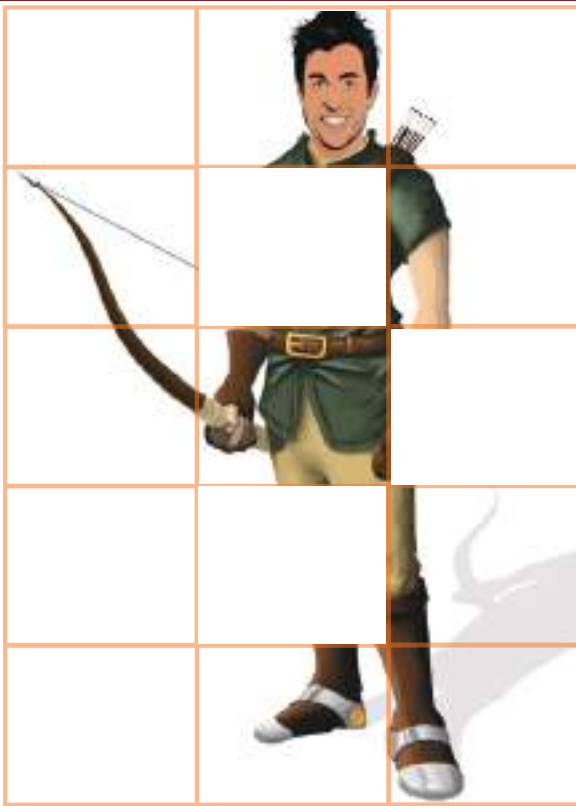
Ahojte deti, bzzz bzzz!

Neviem, či ste už počuli o najlepšom kamarátovi kráľa Dávida. Poznáte ho? Čítali ste o ňom? Bol veľmi odvážny a nebál sa ísť proti presile, ale čo je najdôležitejšie, bol to skvelý kamarát. Svojho kamaráta mal radšej ako samého seba. Vieš, ako sa volal?

(1.Samuelova 18,1).

KEĎ VLOŽÍŠ, CHÝBAJÚCE ČASTI DO SKLADAČKY, UVIDÍŠ, AKO ASI TENTO BOJOVNÍK VYZERAL.

TENTO DÁVIDOV SKVELÝ KAMARÁT MAL AJ SVOJHO ZBROJ-NOŠA, KTORÝ NOSIL JEHO VÝZBROJ. NAPIŠ MI DO REDAKCIE ČÍSLA TYCH VEČÍ, KTORÉ URČITE NENOSIL.

1.

2.

3.

4.

5.

9.

11.

6.

7.

8.

10.

12.

Blahoželáme!

Sestra **Šáriková Anastázia** zo zboru Sereď sa 18. apríla 2013 dožila krásneho jubilea, 70 rokov. Milej sestre blahoželáme a prajeme naďalej radostné nasledovanie Pána Ježiša, veľa síl a zdravia!

Bratovi **Michalovi Tagajovi** zo Sereďe blahoželáme k 75. narodeninám, ktorých sa dožil 6. apríla. Prajeme mu, aby ho Pán Boh žehnal v ďalších rokoch a aby mu na perách nikdy neprestali znieť piesne o Božej láske a milosti, ktoré má tak rád. Sme vďační za jeho nadšenie a povzbudenie, ktorým srší za každých okolností.

**Víkendovka
pre deti
24. - 26.5.2013
Želka**

**Výročná
konferencia
31.5. - 2.6.2013
Praha**

**Letný pobyt
stanovákov
29.6. - 3.7. 2013
Račková dolina**

Spoločná dovolenka ECM

Informácie o prihlasovaní

Stredisko má desať chat. Rozpisy izieb v chatách nájdete na: **www.chataziar.sk**. Na jednej chate musí byť ubytovaných najmenej šesť osôb (šesť lôžok). Dieťa do troch rokov, bez nároku na lôžko nie je v tom zahrnuté. Ak chceme mať celý areál, musí nás byť minimálne 60 osôb (lôžok). Prihlášku musíte poslať do 30. júna 2013 na adresu: **tabor@umc.sk**, alebo poštou na adresu: **SKP, Ambroseho 6, 851 02 Bratislava**. Stránka, na ktorej nájdete všetky informácie: **www.skp.umc.sk**.

Zálohu (30% celkovej sumy) treba poslať na účet SKP: **2937957257/0200**, VS.: **21280813**

Do poznámky pri prevode peňazí je nutné napísať, kto ich posíla. Ak niekto chce prispieť, môže poslať aj viac.

Cena tábora na sedem dní:

dospelí **120 €**

dieťa od 6 - 12 r. **90 €**

dieťa od 3 - 6 r. **60 €**

do troch rokov (bez nároku na lôžko) **0 €**

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.:
6611690036/1111; VS: 9172 a
alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada: Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Tonka Halačiová
Braňo Schmogrovits
Martina Výbošťoková

Prihláška

Meno a priezvisko:

Dátum narodenia:

Adresa:

Číslo občianskeho preukazu:

Kontakt:

tel.:

mail:

...ja idem